

det upphäft missourikompromissen, hvilken inskränkte slafveriet till sydstaterna, hvarefter så väl presidenten som den ringaste af folket gjordes till sydstaternas slaffjägare, och slafveriet utsträcktes till nya områden.

Knapt är detta mål uppnådt, förrän redan åter den ödesdigra cansas-nebraska-billen framlemnas för att å nyo göra nya landsträckor till slafstater. Men Moloch är ännu icke tillfredsstäld, ju mer man offerar åt honom, dess mer vill han hafva. Nu uppställes till och med den nya dogmen:

»Att folket i nord- så väl som i sydstaterna als icke hade fritt val att antaga slafveriet eller icke, ja, att det öfver hufvud icke vore berättigadt att utesluta slafveriet. Enligt unionsförfattningen skulle hvarje medborgares egendom garanteras, han kunde taga med sig den samma hvarst helst han ville. Till egendomen hörde också, liksom hvarje annan sak, slafvarne. Hvarje territorium hade altså rätt att införa slafvar.»

Därmed var tydligen sagdt: slafveriet finge enligt konstitutionen införas i hela unionen. Hade feodalbaronerne ur bibeln läst sig till slafveriets »gudomliga inrättning», så får man icke förundra sig öfver, om de äfven ur författningen tolkade sig till det samma.

Mot detta vanvettiga förfarande uppträdde Johnson afgjordt. Det hade äfven till följd, att det tils nu eniga stora demokratiska partiet delade sig i två fraktioner: i Douglas- och Breckinridgedemokrater. Det senare extrempartiet med sin nya dogm bedref nu helt systematiskt sydstaternas affall från unionen. Hade man i årtal gjort det samma hemligen, så skedde det nu offentligen inför allas ögon. Johnson bekämpade med all yärtalighetens makt detta högförrädiska företag äfven som den vansinniga vurmen att vilja utsträcka slafveriet äfven till nordstaterna. Ty värr prädikade han för döfva öron och kom äfven slutligen i misskredit hos demokraterne. Den, som icke instämde i alla deras vansinniga åsigter och fordringar, betraktade de såsom fiende. Johnson hade hittills intagit en mera förmedlande ställning mellan demokrater och republikaner. Såsom medborgare i sydstaterna såg han slafväsendet med egna ögon för att kunna bilda sig ett riktigt omdöme. Han själf hade af sina föräldrars liksom i sin egen fattigdom erfarit:

Att slafveriet vore en ännu mycket större olycka för den hvita, fria arbetarebefolkningen än för de svarta, emedan den förra